

(א) גיטין פ"א. פ"ח. פ"ט; (ב) [נסהדרין ו:]; (ג) [ג']; (ד) [ג']; (ה) [מוספתא פ"א]; (ו) [למנון ג:]; (ז) גיטין פ"ט; (ח) [לעיל י:]; (ט) [וי"ט ומוספתא פ"א];

תורה אור השלם

1. אשה וזה וקללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלוקיו: ויקרא כ ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' ושריין לה כקול: (ב) שם דלמרה אמתו הוא דשויתוינו פניה: (ג) רש"י ד"ה כ"ש אלמנה לכסן גדול לנסי: (ד) ד"ה האי מנה וכו' ממזר מהן הס"ד ואח"כ מ"ה הך מנה דבי ר"ע הוא וכו' דקורבא הוא דהוי מומח: (ה) תוס' ד"ה אלכו וכו' דכל עריות שאמרו פוטרוהו לרמיחין נישאו אין:

מוסף רש"י

כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן. לא חיישינן. אט"פ שנינו בהגהות (גיטין פ"ח:) דחיישינן לקלא, דתני יא שמה בעיר מקודשת לפלוני מקודשת ואסורה לנשא לאחיה, עד שתן לה אחו פלוני גמ, הי מיילי כשיא קול קודם שמשא לאחיה אזיל לאחיה נשואין לא חיישינן ליה (גיטין פ"א, ב) לאסרה על בעלה ולא להצריח גמ מבעל הקול, שאם אמה מצינה גמ מנאלת אסרה על זה, דמוקמת לקלא ומנאלת בעל אשת איש וקיימת לן כשם שאסרה לבעל קיא אסרה לבעל (שם פ"ט) וכגון אש נשאת לכהן וכו' עליה קול שהיתה וזנה או גרושה, לא מספקין לה מיתה אלא בעדות ברויה (שם פ"ג). אמרו לה מת בנך כו' ממזר. דכתיב חייבי כנימות הוא דאשת אח שיש לה בנים בבת (דקטו ב:).

כל קלא דבתר נשואין. כגון כהן שנשא אשה ואח"כ יאל עליה קול גרושה או זונה: כיון דאח"כ לנ"ד ושריין לה. הואיל והזכרה לנ"ד לנ"ד להתיירא אלמא צחי הוא מספקין ליה קודם נשואין והלכך כמי שיאל הקול מאותה עשה דמי קמ"ל: הוורו ניס דין ששקעה חמה.

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ.ב.

עין משפט
נר מצוה

מא א מ"י פ"י מהלכות גירושין הלכה כ' ופ"י מהלכות אסורי ביאה הלכה כ' טו"ש"ע אה"ע סימן מו סעיף ח וסימן קנו סעיף ה: מב ב מ"י פ"ה מהל' שגגות הלכה ה ופ"י ד שם הלכה ג: מג ג ד מ"י שם פ"ד הלכה ג: מד ה ו ז מ"י שם פ"ה הלכה ג: מה ח מ"י פ"ג מהל' יבום הלכה יט סמג לאוין פג טו"ש"ע שם סימן קנט סעיף ב: מו ט מ"י שם הלכה יט סמג שם: מז י טו"ש"ע שם סימן י"ז סעיף ז: מב ב מ"י פ"י מהלכות גירושין הלכה ו סמג עשין י טו"ש"ע שם סעיף נח וסימן קג סעיף ח: מ"ג ל מ"י פ"ג מהל' יבום הלכה יט: נב מ מ"י שם סמג לאוין פג טו"ש"ע שם סימן קנט סעיף ב:

כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן. לא חיישינן. אט"פ שנינו בהגהות (גיטין פ"ח:) דחיישינן לקלא, דתני יא שמה בעיר מקודשת לפלוני מקודשת ואסורה לנשא לאחיה, עד שתן לה אחו פלוני גמ, הי מיילי כשיא קול קודם שמשא לאחיה אזיל לאחיה נשואין לא חיישינן ליה (גיטין פ"א, ב) לאסרה על בעלה ולא להצריח גמ מבעל הקול, שאם אמה מצינה גמ מנאלת אסרה על זה, דמוקמת לקלא ומנאלת בעל אשת איש וקיימת לן כשם שאסרה לבעל קיא אסרה לבעל (שם פ"ט) וכגון אש נשאת לכהן וכו' עליה קול שהיתה וזנה או גרושה, לא מספקין לה מיתה אלא בעדות ברויה (שם פ"ג). אמרו לה מת בנך כו' ממזר. דכתיב חייבי כנימות הוא דאשת אח שיש לה בנים בבת (דקטו ב:).

כל קלא דבתר נשואין לא חיישינן. לא חיישינן. אט"פ שנינו בהגהות (גיטין פ"ח:) דחיישינן לקלא, דתני יא שמה בעיר מקודשת לפלוני מקודשת ואסורה לנשא לאחיה, עד שתן לה אחו פלוני גמ, הי מיילי כשיא קול קודם שמשא לאחיה אזיל לאחיה נשואין לא חיישינן ליה (גיטין פ"א, ב) לאסרה על בעלה ולא להצריח גמ מבעל הקול, שאם אמה מצינה גמ מנאלת אסרה על זה, דמוקמת לקלא ומנאלת בעל אשת איש וקיימת לן כשם שאסרה לבעל קיא אסרה לבעל (שם פ"ט) וכגון אש נשאת לכהן וכו' עליה קול שהיתה וזנה או גרושה, לא מספקין לה מיתה אלא בעדות ברויה (שם פ"ג). אמרו לה מת בנך כו' ממזר. דכתיב חייבי כנימות הוא דאשת אח שיש לה בנים בבת (דקטו ב:).

החולץ (ועיל מט.) חליצה דר"ע דלמיר יש ממזר מחייבי לאוין דשאר דמחמת קורבה כגון חנוסת אביי לר' יהודה דלמיר קאי עליה בלאו צפ' נושאין (לקמן א:). וכגון נושא את חלוטתו דקאי עליה בלא יבנה (דברים טז) ולאו דקורבא הוא הוי ממזר: מחייבי לאוין גידיי. כגון יבמה לשוק וזמה לה: בעניותינו

תוספות ישנים

שם להס לטון מהלכות דלמירין התם שהיה מספר קומי ממה למה אין אנו כותבים עמה נשני המלך ולאו כותבים לבריאת עולם, ויש לוהר משום שהורגלו בשטרות לבריאת עולם הורגלו מני בגיטין: והאחרון אינו ממזר. וא"ת ואמאי אינו ממזר דלעיל מטעם קנס דהא לעיל אמרין דמי נתגשה מן הראשון היו ממזר מן שאני מטעם קנס דרי"ל הכא אינו ממזר מדלוריימת אלל מדרבנן הוי ממזר: ונתקדשה ונא בעלה מותרת לחזור לו. וה"ה דשריא לשני אם גרשה הראשון דרשאון ושני שוין דכמו דמיא לחזור לראשון אם גרשה השני כן מותרת לחזור לשני אם גרשה ראשון:

תוספות ישנים

שם להס לטון מהלכות דלמירין התם שהיה מספר קומי ממה למה אין אנו כותבים עמה נשני המלך ולאו כותבים לבריאת עולם, ויש לוהר משום שהורגלו בשטרות לבריאת עולם הורגלו מני בגיטין: והאחרון אינו ממזר. וא"ת ואמאי אינו ממזר דלעיל מטעם קנס דהא לעיל אמרין דמי נתגשה מן הראשון היו ממזר מן שאני מטעם קנס דרי"ל הכא אינו ממזר מדלוריימת אלל מדרבנן הוי ממזר: ונתקדשה ונא בעלה מותרת לחזור לו. וה"ה דשריא לשני אם גרשה הראשון דרשאון ושני שוין דכמו דמיא לחזור לראשון אם גרשה השני כן מותרת לחזור לשני אם גרשה ראשון:

